

Πρωτάθλημα ή πατρίδα;

Γράφει ο **Μανώλης Κοττάκης**, διευθυντής της Εστίας.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ πού χρειαζόταν ή χώρα μέσα στην δίνη της κρίσης μέ την Τουρκία στο Αιγαίο είναι νά...

... ξεσπάσει καί ἐμφύλιος μεταξύ ιδιοκτησιῶν καί ὁπαδῶν δύο λαοφιλῶν ιστορικῶν σωματείων: τοῦ Ὀλυμπιακοῦ πού ἰδρύθηκε (1925) ἀπό τούς Ἀνδριανοπουλαίους-Νότη Καμπέρο – Μανούτσκο καί ἀγκαλιάστηκε ἀπό τούς ἐργάτες τοῦ λιμανιοῦ, καί τοῦ ΠΑΟΚ πού ἰδρύθηκε (1926) ἀπό Κωνσταντινουπολίτες πρόσφυγες πού ἀκολούθησαν τήν Ἀνταλλαγή τῶν πληθυσμῶν μετά τήν Συνθήκη τῆς Λωζάννης.

Τό τελευταῖο πού χρειαζόταν ή χώρα, αὐτές εἰδικά τίς στιγμές, ἦταν τά ἀπαράδεκτα συνθήματα μειονότητας τῶν ὁπαδῶν τοῦ «Θρύλου» κατά τῶν Συνελλήνων τοῦ Βορρά στό μεταξύ τους ντέρμπυ. Καί ὅμως συνέβη. Καί ὅμως συμβαίνει.

Καί ἐμφύλιος ξέσπασε καί τά γνωστά ἀντεθνικά συνθήματα κατά τῶν «Βουλγάρων» ἀντήχησαν (ἂν ζοῦσε ὁ Γεώργιος Καραϊσκάκης θά εἶχε πάρει στό κυνήγι ὅσους λίγους τά φώναζαν σέ αὐτή τήν καμπή), καί συνέχεια θά υπάρξει.

Αἰτία τό ιδιοκτησιακό καθεστῶς μίας ἄλλης ομάδας, τῆς Ξάνθης (ἵδρυση 1967 μέ συγχώνευση τοπικῶν θρακικῶν σωματείων τοῦ 1903-1922), πού φέρεται νά ἔχει ἀγοραστεῖ μυστικά ἀπό οἰκείους τοῦ Προέδρου τοῦ ΠΑΟΚ Ἰβάν Σαββίδη.

Δέν θά σχολιάσω τό γεγονός, ὅτι αὐτές οἱ καταγγελίες ἔρχονται στό φῶς τῆς δημοσιότητας μετά ἀπό ἀτυχῇ ἀποτελέσματα τῆς ομάδας πού ἀγαπῶ καί ὑποστηρίζω ἀπό μικρό παιδί ἀνεξαρτήτως

ιδιοκτησίας («Όλυμπιακός σημαίνει υπερηφάνεια» είχα δηλώσει πρό δεκαετίας στο ΦΩΣ του γίγαντα φίλου μου Θόδωρου Νικολαΐδη).

Ής αφήσουμε στην άκρη ότι στον δικό μου άξιακό κώδικα δεν πρέπει να συμπεριφέρεσαι σαν τό κακομαθημένο πού του πήραν τό γλειφιτζούρι από τό χέρι, κάθε φορά πού «σκοντάφτεις» έξ αιτίας δικών σου λαθών.

Ής έρθουμε στην ουσία. Πράγματι. Ήν ισχύουν οί καταγγελίες του Όλυμπιακού καί έχει αγοράσει ό Σαββίδης μυστικά τήν Ξάνθη, τίθεται ξεκάθαρα ζήτημα παραβίασης του έλεύθερου ανταγωνισμού. Μέ όρους οικονομίας έχει άπόλυτο δίκαιο ό κ. Μαρινάκης, άν καί ό ίδιος αγοράζοντας ένα συνδρομητικό κανάλι πού πληρώνει τά τηλεοπτικά δικαιώματα μετάδοσης των άγώνων των ανταγωνιστών του, στην ίδια κατηγορία ανήκει.

Έκείνου πού παραβιάζει διά της πλαγίας τόν ανταγωνισμό. Μέ όρους πατρίδας, όμως, έχει δίκαιο ό κ. Μαρινάκης; Δέν είναι πατρίδα μας τό κεφάλαιο. Ούτε τό σεντόνι του Champions League. Ούτε τό καλάμι του Βαλπουενά καί ό κουντουπιέ του Ποντένσε.

Πατρίδα μας είναι ή πατρίδα μας, καί οί ποδοσφαιρικές της ομάδες ως τέτοιες πρέπει να έκλαμβάνονται: ως έλληνικές. Άσχέτως άν προπονοῦνται από Πορτογάλους καί στελεχώνονται από Άραβες. Τό γνωρίζει άριστα αυτό ό Σάββας Θεοδωρίδης τόν όποιο σέβομαι καί εκτιμῶ.

Μέ όρους πατρίδας λοιπόν –έρωτῶ– ό Σαββίδης έκανε καλά, άν πράγματι είναι ό άφανής ιδιοκτήτης της Ξάνθης; Μέ όρους πατρίδας πῶς ζυγίζεται ό Σαββίδης (πού προφανῶς δέν είναι άγγελος), πῶς ό Μαρινάκης, πῶς ό Μελισσανίδης καί πῶς οί λοιποί;

Θά θυμίσω κάτι. Τόν Ιούνιο του 2015, μέσα στην προηγούμενη έθνική κρίση, δημοσιεύματα σέ έγκυρες έφημερίδες της Τουρκίας ὑποστήριξαν ότι ό Πρόεδρος της Φενέρ Μπαχτσέ Άζίζ Γιλντιρίμ συναντήθηκε μέ τόν μεγαλομέτοχο της Ξάνθης Χρήστο Πανόπουλο καί του πρότεινε να αγοράσει τήν ομάδα!

Περιττό να πῶ τί θά σήμαινε αυτό. Τουρκος προπονητής, Τουρκοί παίκτες, «τουρκογενείς» φίλαθλοι, διπλό ὄνομα (Ξάνθη-Ισκέτσε), προετοιμασία στην Τουρκία, χρήση μᾶς άκριτικής ομάδας για τήν τουρκική προπαγάνδα, κοινῶς ΑΛΩΣΗ. Οί προσπάθειες αυτές συνεχίστηκαν άνεπιτυχῶς καί τά έπόμενα χρόνια. Μέχρι τόν Ιούλιο του 2017! Χωρίς άποτέλεσμα.

Τό έρώτημα λοιπόν είναι συγκεκριμένο, καί πριν τό διατυπῶσω διευκρινίζω ότι δέν έχω δεῖ ποτέ μπροστά μου κανέναν από τούς έμπλεκόμενους. Δέν τούς ξέρω! Τό έρώτημα είναι: Τί είναι πιο σημαντικό σέ αυτήν τήν περίπτωση;

Τό πρωτάθλημα ή ή πατρίδα; Ό ανταγωνισμός ή ή πατρίδα; Ήν συμφωνῶμε ότι είναι ή πατρίδα, τότε καλῶς έπραξε ό Σαββίδης, καί ᾶς κηρυχθεῖ έκπτωτος του πρωταθλήματος για να άπονεμηθεῖ ό τίτλος μέ προεδρικό διάταγμα. Οί τίτλοι καί οί κατηγορίες ξανάρχονται.

Ό «Δημόκριτος» πού θά ξηλωνόταν από τό σήμα της Ξάνθης όμως για να μπει ή τουρκική σημαία του αυτόνομου κράτους της Θράκης στην θέση του, δέν θά γύριζε ποτέ.

Στό έρώτημα λοιπόν «Σαββίδης Πρόεδρος στην Ξάνθη ή Γιλντιρίμ, Έλλην ή Τουρκος», ή άπάντηση είναι ξεκάθαρη: Έλλην, Πόντιος καί Σαββίδης. Καί ᾶς παραβιαστοῦν ὅλοι οί κανονισμοί του κόσμου. Αυτό είναι τό μέτρο του πατριωτισμού, κ. Μαρινάκη.

Καί εσείς θά μπορούσατε να είχατε κάνει τό ίδιο μέ τήν μέθοδο των off shore, ὅπως κάνετε για τήν ομάδα μας, τόν Θρύλο, κατά τά καταγγελλόμενα του κ. Σωκράτη Κόκκαλη. Ό Σαββίδης δέν τό

Έκανε αυτό μόνο για να αποκτήσει ποδοσφαιρική ομάδα –αν είναι ακριβείς οι καταγγελίες.

Δέν έσωσε μόνο αυτή την Άνώνυμη Έταιρεία από τους Τούρκους. Έσωσε και την ΣΕΚΑΠ από τους Τούρκους κατόπιν παρακλήσεως του πρώην Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά και του πρώην Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή.

Έσωσε και την «Σουρωτή» που ήθελε να αγοράσει η πολυεθνική Coca Cola.

Έσωσε και το «Μακεδονία Παλλάς» που ήθελαν να το αγοράσουν Βαλκάνιοι αλυτρωτιστές λόγω ...ονόματος.

Έσωσε και το «Πόρτο Καρράς» κατόπιν έκκλησεως του νυν Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη.

Έσωσε και το λιμάνι Θεσσαλονίκης που λιγουρεύονταν κάποιοι αποικιοκράτες.

Έσωσε και την εθνική μνήμη με το «Κόκκινο Ποτάμι» του τεράστιου Μανούσου Μανουσάκη στο Open, που μαθαίνει στις νεώτερες γενιές Έλλήνων τι διώξεις υπέστημεν από τους Τούρκους.

Έσωσε και την ελληνική ποντιακή γλώσσα, με την έδρα που ίδρυσε δαπάναις του στο Άριστοτέλειο.

Μπορεί να είναι όξυς, άγενής, άξεστος, μπρουτάλ, άσχετος με την πολιτική, «Ρώσος» στην συμπεριφορά και την νοοτροπία (τό ένοιωσε ο Λευτέρης Αυγενάκης), αλλά αφήνει εθνικό αποτύπωμα.

Και αν τυχόν πάτε, κ. Μαρινάκη, να δείτε σε ποιο χωριό γεννήθηκε στην Τσάλκα της Γεωργίας (όταν έσεϊς σπουδάζατε στο Elysee του Λονδίνου) και σε τι φτώχεια μεγάλωσε (όπως μου λένε), θα σεβαστείτε περισσότερο τον «αντίπαλό» σας.

Στην ίδια κατηγορία ανήκει και ο Πόντιος Νικαιώτης Δημήτρης Μελισσανίδης. Του πατριώτη. Πού πήρε την ΑΕΚ μέσα στην άνταρα του πολέμου όταν σφύριζαν οι βόμβες του NATO μέσα στο Βελιγράδι και θαρραλέα μετέβη το 1999 στην δοκιμαζόμενη σερβική πρωτεύουσα για να παίξει φιλικό με την Παρτιζάν! Ακόμη δακρύζουν στην Σερβία. Πού βαπτίζει το νέο γήπεδό της «Άγια Σοφία» και δεν του δίδει το όνομα ποδοσφαιρικού παράγοντος.

Έσεϊς, αλήθεια, έχετε κάνει κάτι αντίστοιχο για την πατρίδα, κ. Μαρινάκη; Εκτός από Πρόεδρος ΠΑΕ και έπιτυχημένος έφοπλιστής, είστε και κάτι άλλο; Αν ναί, και θεωρείτε ότι σάς άδικοΰμε, έδω είμαστε για να φιλοξενήσουμε τίς άπόψεις σας.

Και άς είστε διώκτης αυτού του μαχητικού και πατριωτικού όμίλου όπως είναι ή «Έστία Έπενδυτική», έφημερίδες του όποιου κυκλοφοροΰν τρεϊς αϊώνες από τό 1876, πρίν κ'αν ίδρυθoΰν ό Όλυμπιακός και ό ΠΑΟΚ.

Άν δεν έχετε πάλι κάτι να πείτε, έχετε στό νοΰ σας τό έξις άπλό: Δέν είναι όλα κοΰπες, γΰρος του θριάμβου, Ρέμος και πάρτυ σε αυτήν την ζωή. Τό άμύνεσθαι «περί πάτρης» είναι ισχυρότερο παντός άλλου. Αυτόν την έποχή ειδικά!

Καλά Χριστούγεννα, και τό πρωτάθλημα στην ομάδα μας, αλλά κερδισμένο μέσα στο γήπεδο. Όχι στά δικαστήρια. Καμμία ποδοσφαιρική Λερναία Ύδρα δεν μπορεί να άπειλήσει έναν καλό Όλυμπιακό.

Πηγή: www.antibaro.gr/